

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 26 września 1988 r.

Nr 27

TRESC:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

237	— nr 37 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 września 1988 r. w sprawie wykazu funduszy celowych i rachunków scentralizowanych, które stają się dochodami Funduszu Zmian Strukturalnych w Przemysle	405
238	— Ministra Finansów z dnia 24 sierpnia 1988 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu stosowania ulg w podatku dochodowym	405
239	— Ministra Finansów z dnia 15 września 1988 r. w sprawie zasad odstępowania między jednostkami gospodarki nie uspołecznionej walut wymiennalnych gromadzonych na rachunkach odpisów dewizowych w trybie przetargów	408
240	— Ministra Przemysłu z dnia 22 sierpnia 1988 r. w sprawie zakazu stosowania niektórych materiałów i paliw do produkcji określonych wyrobów i świadczenia usług oraz zakazu produkcji wyrobów i stosowania technologii nadmiernie materiałochłonnych i energochłonnych	409
241	— Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 września 1988 r., w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności Stowarzyszenie „Wisła-Odra”	420

237

ZARZĄDZENIE Nr 37 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1988 r.

w sprawie wykazu funduszy celowych i rachunków scentralizowanych, które stają się dochodami Funduszu Zmian Strukturalnych w Przemysle.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 23 października 1987 r. o Funduszu Zmian Strukturalnych w Przemysle (Dz. U. Nr 33, poz. 182 i z 1988 r. Nr 24, poz. 168) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dochodami Funduszu Zmian Strukturalnych w Przemysle stają się dochody następujących funduszy celowych:

- 1) funduszu rozwoju bieżnikowania opon, utworzonego uchwałą nr 273 Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1982 r. w sprawie zapewnienia warunków rozwoju bieżnikowania opon trakcyjnych,
- 2) funduszu surowców wtórnych, utworzonego uchwałą nr 13 Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1983 r. w sprawie funduszu surowców wtórnych (Monitor Polski Nr 8, poz. 48 i z 1984 r. Nr 19, poz. 133),
- 3) centralnego funduszu oszczędnościowego paliw, energii, surowców i materiałów, utworzonego uchwałą

nr 137 Rady Ministrów z dnia 17 października 1983 r. w sprawie utworzenia centralnego funduszu oszczędnościowego paliw, energii, surowców i materiałów (Monitor Polski Nr 36, poz. 202).

2. Dochodami Funduszu Zmian Strukturalnych w Przemysle są również środki:

- 1) rachunku amortyzacji scentralizowanej byłego Ministerstwa Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej,
- 2) rachunku scentralizowanej amortyzacji byłego Ministerstwa Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do dochodów Funduszu Zmian Strukturalnych w Przemysle od dnia 1 stycznia 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

238

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 sierpnia 1988 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu stosowania ulg w podatku dochodowym.

Na podstawie § 13 i 15 ust. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1988 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 2, poz. 3 i Nr 10, poz. 78) zarządza się, co następuje

§ 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady i tryb stosowania ulg w podatku dochodowym, przysługujących jednostkom gospodarczym na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1988 r. w sprawie ulg

w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 2, poz. 3 i Nr 10, poz. 78), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

§ 2. 1. Przez eksport wolnodewizowy, o którym mowa w § 2 ust. 3 pkt 1 lit. a) rozporządzenia, rozumie się sprzedaż rozliczaną w ramach transakcji jednostronnych w walutach określonych jako wymienne w przepisach w sprawie dokumentacji dla ewidencji, sprawozdawczości i statystyki obrotów handlu zagranicznego. Podstawę obliczenia ulg stanowi wartość eksportu będąca iloczynem jego wartości w walucie płatności, wynikającej z faktury FE i KFE, oraz kursu tej waluty, obowiązującego w dniu 1 stycznia roku podatkowego, pomniejszona o koszty transakcyjne zagraniczne oraz odsetki obliczone od udzielonego kredytu kupieckiego.

2. Przez eksport budownictwa objęty ulgami w podatku dochodowym, o którym mowa w § 2 ust. 7 rozporządzenia, rozumie się eksport, dla którego na podstawie odrębnie ustalonych przepisów prowadzone są rachunki bankowe dla finansowania i rozliczania kontraktów eksportowych budownictwa do krajów II obszaru płatniczego. Podstawę obliczenia ulg w podatku dochodowym z tytułu eksportu budownictwa stanowi równowartość w złotych waluty wymiennej według kursu bieżącego, wynikająca z dokumentu bankowego stwierdzającego odprzedaż waluty. Odprzedaż walut innych niż waluty wymienne nie stanowi podstawy obliczania ulgi w podatku dochodowym z tytułu eksportu budownictwa. Ulgi z tytułu eksportu budownictwa obliczają eksporterzy lub inne jednostki uprawnione do dysponowania środkami gromadzonymi na rachunkach bankowych eksportu budownictwa. Jednostki te zgodnie z § 2 ust. 9 pkt 2 rozporządzenia przekazują środki pochodzące z tych ulg na fundusze współpracujących z nimi jednostek. Za zgodą izby skarbowej uprawnienia do obliczania ulg w podatku dochodowym z tytułu eksportu budownictwa mogą być przekazane bezpośrednim wykonawcom tego eksportu.

3. Podstawę do naliczania ulg, o których mowa w ust. 2, zmniejsza się o koszty dewizowe realizacji kontraktów, na które zostały przyznane centralnie przydziały dewiz.

4. Do eksportu budownictwa, o którym mowa w § 2 ust. 7 rozporządzenia, nie zalicza się eksportu kompletnych obiektów przemysłowych i budowlanych, które podlegają odrębnej rejestracji w Głównym Urzędzie Statystycznym. Ulgi w podatku dochodowym z tytułu sprzedaży eksportowej kompletnych obiektów obliczane są według zasad ogólnych dla eksportu towarów i usług.

§ 3. 1. Ulgi, o których mowa w § 3 rozporządzenia, przysługują jednostkom gospodarczym z tytułu realizacji inwestycji polegających na zakupach gotowych dóbr inwestycyjnych oraz na budownictwie inwestycyjnym, wykonywanym zarówno na podstawie umów zlecenia, jak i systemem gospodarczym, z tym że ulgi od inwestycji polegających na zakupach gotowych dóbr inwestycyjnych rozliczane są w roku, w którym dokonano zakupu.

2. Za inwestycje mające na celu poprawę bezpieczeństwa i higieny pracy, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, uważa się inwestycje zmierzające do:

- 1) likwidacji zagrożeń wypadkami przy pracy, powodowanych możliwością wystąpienia wybuchów, pożarów i następstwami robót budowlanych, porażeniem prądem elektrycznym oraz następstwami prac trans-

portowych, a w zakładach górniczych ponadto likwidacji bądź ograniczenia zagrożeń wodnych i tąpnięciami,

- 2) ograniczenia zagrożeń czynnikami szkodliwymi w środowisku pracy do wartości określonych w rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 22 grudnia 1982 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. Nr 43, poz. 287, z 1985 r. Nr 40, poz. 195 i z 1987 r. Nr 1, poz. 4),
- 3) ograniczenia zagrożeń wibracją do poziomu określonego w obowiązującej normie,
- 4) ograniczenia zagrożeń związanych z mikroklimatem gorącym, spowodowanym temperaturą powietrza w pomieszczeniu powyżej 30°C i wilgotnością powietrza powyżej 65% lub bezpośrednim oddziaływaniem otwartego źródła promieniowania cieplnego w pomieszczeniach (piece hutnicze, odlewnie itp.),
- 5) likwidacji ciężkich prac fizycznych kobiet, przy których wydatek energetyczny na pracę efektywną w okresie zmiany roboczej wynosi powyżej 1300 kcal. m.in. przez mechanizację prac związanych z przemieszczaniem ciężarów oraz innych prac transportowych,
- 6) budowy szatni i łaźni dla pracowników narażonych na działanie czynników szkodliwych dla zdrowia, o których mowa w pkt 2 i 4, oraz dla pracowników narażonych na choroby zakaźne i inwazyjne,
- 7) budowy pomieszczeń służących do przygotowania i spożywania posiłków profilaktycznych, prania, odkażania, czyszczenia i suszenia odzieży ochronnej i roboczej oraz pomieszczeń do ogrzewania się pracowników zatrudnionych przy pracach na otwartej przestrzeni,
- 8) zapewnienia w pomieszczeniach pracy temperatury zgodnej z przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy lub ustaleniami Polskiej Normy przez budowę kotłowni centralnego ogrzewania,
- 9) urządzenia i wyposażenia oddziału lub stanowisk pracy lżejszej (oddziałów pracy chronionej) dla kobiet w ciąży oraz ośrodków lub wyodrębnionych stanowisk pracy dostosowanych do potrzeb rehabilitacji zawodowej pracowników ze zmniejszoną sprawnością do pracy w celu adaptacji zawodowej lub przyuczenia do określonej pracy.

3. Przez okres realizacji inwestycji polegającej na budownictwie, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia, rozumie się okres od dnia przekazania przez inwestora terenu budowy wykonawcy inwestycji do dnia sporządzenia protokołu przekazania inwestycji do eksploatacji.

4. Za datę rozpoczęcia inwestycji:

- 1) polegającej na nabyciu gotowych dóbr inwestycyjnych — uważa się datę wystawienia faktury przez sprzedawcę (dostawcę) dobra inwestycyjnego,
- 2) budowlanej lub przedsięwzięcia modernizacyjnego — uważa się datę protokołu przekazania przez inwestora (generalnego realizatora inwestycji) generalnemu wykonawcy (wykonawcy) terenu budowy.

5. Przez koszty inwestycji realizowanej systemem gospodarczym rozumie się koszty własne, z wyjątkiem kosztów związanych z usuwaniem wad usług i robót budowlanych.

6. Ulgi, o których mowa w § 3 ust. 4 rozporządzenia, ustala się w wysokości wynikającej z zastosowania określonej w § 3 ust. 2 rozporządzenia stawki procentowej proporcjonalnie do udziałów w planowanych kosztach realizacji inwestycji wspólnej.

7. Jednostki gospodarcze uprawnione do korzystania z ulgi określonej w § 3 ust. 4 rozporządzenia w zawiadomieniu, o którym mowa w § 3 ust. 5 rozporządzenia, umieszczają dodatkowo następujące informacje:

- 1) nazwę i adres realizatora inwestycji wspólnej,
- 2) nazwę i numer rachunku bankowego, na którym są gromadzone środki na finansowanie inwestycji wspólnej,
- 3) planowaną wysokość wpłat na inwestycję wspólną, w tym wysokość wpłaty na dany rok podatkowy.

8. Jednostki gospodarcze potrącają z należnego podatku dochodowego ulgi określone w § 3 ust. 1-4 rozporządzenia w okresie realizacji inwestycji, począwszy od miesiąca, w którym poniesiono wydatki lub wniesiono wkład w finansowanie inwestycji wspólnej. Ostatnie potrącenie ulgi musi nastąpić w roku zakończenia inwestycji.

9. Jednostki gospodarcze składają właściwemu organowi podatkowemu zawiadomienie o zamiarze realizacji inwestycji z odpowiednim wyprzedzeniem, nie później jednak niż w terminie 14 dni od daty rozpoczęcia inwestycji.

10. Jeżeli faktyczne koszty inwestycji będą wyższe od kosztów planowanych, za podstawę obliczenia ulgi przyjmuje się koszty planowane, zwiększone o udokumentowany przez inwestora wzrost cen materiałów i usług budowlanych w stosunku do cen uwzględnionych w planowanych kosztach inwestycji.

§ 4. Przy ustalaniu wskaźnika wymienionego w § 5 ust. 3 rozporządzenia nie uwzględnia się w nadwyżce bilansowej (w zysku do podziału) obniżenia podatku dochodowego, o którym mowa w § 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia.

§ 5. 1. W razie stwierdzenia przez organ kontroli wprowadzenia do obrotu wyrobu oznaczonego państwowym znakiem jakości, a nie odpowiadającego wymaganiom jakościowym wyrobu ustalonym przy wydaniu zezwolenia uprawniającego do oznaczania wyrobu tym znakiem, ulga w podatku dochodowym określona w § 8 rozporządzenia nie przysługuje od całej sprzedaży tego wyrobu, dokonanej w miesiącu, w którym stwierdzono to odstępstwo.

2. W razie cofnięcia prawa oznaczania wyrobu państwowym znakiem jakości, ulga nie przysługuje w odniesieniu do sprzedaży dokonanej po uprawomocnieniu się decyzji o cofnięciu tego prawa.

3. Ulgi określonej w § 8 rozporządzenia nie stosuje się w odniesieniu do sprzedaży wyrobów przeznaczonych na eksport.

§ 6. 1. Przez usługi bytowe, o których mowa w § 9 ust. 1 rozporządzenia, rozumie się usługi świadczone odpłatnie w zakładach usługowych obsługujących ludność, zaliczone w „Skróconej klasyfikacji usług”, ustalonej przez Główny Urząd Statystyczny, do usług:

- 1) przemysłowych,
- 2) w zakresie budownictwa,

- 3) pralniczych (pranie bielizny, chemiczne czyszczenie, farbowanie i maglowanie),
- 4) gazyfikacji bezprzewodowej,
- 5) w zakresie opieki zdrowotnej, wykonywanej przez lekarskie spółdzielnie pracy,
- 6) handlowych,
- 7) o charakterze osobistym (usługi fryzjerskie, kosmetyczne, fotograficzne, porządkowe, wykonywanie różnych zleceń, wypożyczanie sprzętu, przechowywanie i dozór mienia).

2. Do usług wymienionych w ust. 1 nie zalicza się usług o charakterze produkcyjnym i kooperacyjnym oraz usług wykonywanych wyłącznie na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 7. 1. Ulgi, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 2a rozporządzenia, przysługują jednostkom gospodarczym, których wyłącznym celem jest uruchomienie produkcji nowych materiałów i wyrobów na potrzeby budownictwa mieszkaniowego oraz wykonywanie robót z zakresu budownictwa mieszkaniowego. W razie powstania nowych jednostek, które obok wyżej wymienionej działalności gospodarczej prowadzą inną działalność, zwolnienie dotyczy tylko tej części zysku, którą osiągnięto w związku z wykonywaniem produkcji preferowanej.

2. Ulgi, o których mowa w § 3a i w § 11 ust. 1 pkt 2a rozporządzenia, w zakresie infrastruktury towarzyszącej, dotyczą tylko tych obiektów, które są realizowane w ramach zadań budownictwa mieszkaniowego.

3. Przez zysk osiągnięty z nowo uruchomionej produkcji, o której mowa w § 11 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia, rozumie się różnicę między dochodami z dokonanej sprzedaży, z wyłączeniem sprzedaży wewnętrznej nie zrównanej zgodnie z odrębnymi przepisami ze sprzedażą poza przedsiębiorstwo, a kosztem własnym sprzedaży produktów wytworzonych w wyniku wdrożenia tej produkcji, powiększonym o podatek obrotowy lub pomniejszonym o dotacje przedmiotowe. W okresie zwolnienia od podatku dochodowego wyodrębnia się w ewidencji księgowej obroty dotyczące sprzedaży, podatku obrotowego i kosztu własnego sprzedaży tych produktów.

4. Za datę rozpoczęcia wdrożenia nowo uruchomionej produkcji uważa się datę podjęcia przez jednostkę gospodarczą decyzji o zastosowaniu wyników prac badawczo-rozwojowych, w tym również wynalazków krajowych, zarówno własnych, jak i nabytych w formie licencji, związanych z uruchomieniem produkcji wyrobów nowych lub modernizacją wyrobów produkowanych, bądź wprowadzenia nowych metod wytwarzania. Jeżeli wdrożenie wymaga inwestycji, za datę rozpoczęcia wdrożenia uważa się datę przekazania tej inwestycji do eksploatacji. Kopię decyzji bądź protokołu przekazania inwestycji do eksploatacji jednostka gospodarcza przekazuje do właściwego urzędu skarbowego.

§ 8. 1. Wskaźnik zatrudnienia inwalidów i osób traktowanych na równi z inwalidami, o których mowa w § 11 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia, oblicza się w rachunku narastającym jako średnią ze stanów liczby zatrudnionych na koniec poszczególnych miesięcy.

2. Dodatkową ulgę, o której mowa w § 11 ust. 5 rozporządzenia, ustala się za każdy procent wzrostu wskaźnika ponad 70% ogółu zatrudnionych w spółdzielniach

przemysłowych i usługowych oraz ponad 60% w spółdzielniach handlowych, również i w tych przypadkach, gdy w statucie wskaźniki te ustalone są na wyższym poziomie.

§ 9. 1. Podstawę do ustalenia ulgi określonej w § 13 rozporządzenia stanowi zryczałtowany roczny koszt utrzymania ucznia, pomnożony przez średnią liczbę uczniów w roku podatkowym.

2. Zryczałtowany roczny koszt utrzymania jednego ucznia w szkołach przyzakładowych wynosi:

1) w resortach:

a) przemysłu:

- z zakresu górnictwa i energetyki — 90 tys. zł
- z zakresu hutnictwa i przemysłu maszynowego — 40 tys. zł
- z zakresu przemysłu chemicznego i lekkiego — 35 tys. zł
- z zakresu przemysłu drzewnego — 80 tys. zł

b) gospodarki przestrzennej i budownictwa

— 45 tys. zł

c) rolnictwa, leśnictwa i gospodarki żywnościowej:

- z zakresu rolnictwa i gospodarki żywnościowej — 55 tys. zł
- z zakresu leśnictwa — 80 tys. zł

d) transportu, żeglugi i łączności:

- z zakresu komunikacji — 65 tys. zł
- z zakresu łączności — 30 tys. zł
- z zakresu gospodarki morskiej — 75 tys. zł

2) w centralnych związkach spółdzielczych prowadzących szkoły przyzakładowe — 75 tys. zł.

3. Zryczałtowany roczny koszt utrzymania jednego ucznia w internacie wynosi 60 tys. zł.

4. Ulga w podatku dochodowym przysługuje również jednostkom gospodarczym przekazującym środki finan-

sowe na kształcenie uczniów w szkole przyzakładowej, prowadzonej przez inną jednostkę gospodarczą, w tym także przez zrzeszenie przedsiębiorstw lub związek spółdzielczy. Ulgi dla jednostek przekazujących środki oblicza się według kosztu zryczałtowanego, obowiązującego w szkole i internacie, pomnożonego przez liczbę uczniów, których koszty utrzymania pokrywane są przez te jednostki.

§ 10. Ulga w podatku dochodowym z tytułu przyrostu w stosunku do roku poprzedniego wartości sprzedaży liczonej według porównywalnych cen zbytu urządzeń, aparatury i ochron indywidualnych, niezbędnych do ochrony pracy, o której mowa w § 14 rozporządzenia, przysługuje jednostkom gospodarczym będącym producentami tych urządzeń, aparatury i ochron indywidualnych.

§ 11. Przez ulgi zwiększające zysk do podziału, przysługujące z tytułu świadczenia usług bytowych oraz usług dozoru mienia, o których mowa w § 15 ust. 2 rozporządzenia, rozumie się ulgi pomniejszone o kwotę, która stosownie do przepisu § 9 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia podlega przeznaczeniu na inwestycje związane z usługami bytowymi.

§ 12. Jednostki gospodarcze potrącają z należnego podatku dochodowego ulgi za okresy miesięczne i roczne, z uwzględnieniem § 15 ust. 3 rozporządzenia.

§ 13. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 3 lutego 1987 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu stosowania ulg w podatku dochodowym (Monitor Polski Nr 5, poz. 39).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń od roku podatkowego 1988.

Minister Finansów: B. Samojslik

239

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 września 1988 r.

w sprawie zasad odstępowania między jednostkami gospodarki nie uspołecznionej walut wymiennalnych gromadzonych na rachunkach odpisów dewizowych w trybie przetargów.

Na podstawie art. 33 i 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 listopada 1983 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 63, poz. 288) oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27 poz. 111 oraz z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą i spółkom prawa handlowego z wyłącznym udziałem osób krajowych, zwanym dalej „jednostkami gospodarki nie uspołecznionej”, posiadającym waluty wymienne na rachunku odpisów dewizowych, na odstępowanie tych walut innym jednostkom gospodarki nie uspołecznionej w trybie przetargów.

2. W przetargu mogą uczestniczyć również jednostki organizacyjne prowadzące działalność wspomagającą pro-

dukcję, zbytnie i promocję, tj. spółdzielnie i izby rzemieślnicze, hurtownie zaopatrzeniowe itp. realizujące zakupy dla wielu jednostek nie uspołecznionych.

3. Waluty, o których mowa w ust. 1, mogą być nabywane także przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej nie posiadające rachunków odpisów dewizowych, w tym rolników, hodowców itp.

§ 2. Jednostką przetargową jest kontrakt przetargowy w wysokości 100 USD lub równowartość tej kwoty w innej, walucie wymiennej.

§ 3. Przetargi organizuje i przeprowadza Bank Polska Kasa Opieki S.A.

§ 4. Po zakończeniu przetargu Bank Polska Kasa Opieki S.A.: